

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului Pletosenco Mihail, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 05 august 2015 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Pletosenco Mihail Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.04.2013 – 05.08.2015 (prima instanță);
2. 11.09.2015 – 12.05.2016 (instanța de apel);
3. 08.08.2016 – 14.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 05 august 2015, Pletosenco Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă intentată de Anghelenici Alina a fost lăsată fără soluționare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că de către organul de urmărire penală Pletosenco Mihail a fost învinuit de faptul că, la 26 mai 2012, aproximativ la ora 22:30, conducând un vehicul cu tracțiune animală, fiind în stare de ebrietate, deplasându-se pe drumul public R-56 din s. Taraclia de Salcie, r-nul Cahul, în sat. Burlacu, r-nul Cahul, nu a respectat prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere” nr. 357 din 13 mai 2009 și anume art. 14 lit. a), care stabilește că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă în stare de ebrietate, art. 68 alin. 4) care stabilește că pe drumurile din afara localităților vehiculele vor fi oprite sau staționate numai în afara carosabilului, pe partea dreaptă, iar în cazul în care aceasta nu este posibil - cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, paralel cu axa acestuia, art. 109 alin. 1), care stabilește că conducătorii de vehicule cu tracțiune animală trebuie să circule pe

drumul public numai într-un singur rând, menținând în timpul deplasării, în raport cu marginea din dreapta a carosabilului, un interval nu mai mare de 1 m, fiind îmbrăcați în vestă de protecție-avertizare fluorescent- reflectorizantă și art. 110 alin. 1), care stabilește că, pentru a fi admis în traficul rutier, vehiculul cu tracțiune animală trebuie să fie înregistrat în modul stabilit și să poarte placa cu numărul de înregistrare, să fie semnalizat în față cu catadioptri de culoare albă, pe lateral - de culoare portocalie, în spate - de culoare roșie, de formă triunghiulară și a oprit vehiculul cu tracțiune animală la mijlocul traseului, fiind tamponat din spate de autoturismul de model „BMW 525”, număr de înmatriculare CA 9069 PT, condus de către Donea Gheorghe, care se deplasa în aceeași direcție, în rezultatul cărui fapt pasagerilor vehiculului cu tracțiune animală, Anghelenici Ecaterina i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală deschisă, cu plagă contuză pe cap, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi pericraniene, excoriație pe nas, fractura cominutivă a oaselor zigomatice, fractura cominutivă a oaselor bolții și bazei 1 craniene, amputarea traumatică a creierului cu strivirea structurilor cerebrale, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă, de la care ultima a decedat pe loc și lui Blanaru Vasile i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală închisă, cu plagă contuză pe frunte, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi pericraniene, excoriații și echimoză pe față, hemoragii subarahnoidiene cerebrale și cerebelare, traumă vertebro-medulară închisă, cu fracturi tasate ale vertebrelor C3- C4, T2-T3 și T10-T11, cu hemoragii subarahnoidiene la nivelul fracturilor și strivirea măduvei spinării la nivelul segmentului cervical, traumă toraco-abdominală închisă, cu fracturi costale multiple bilaterale, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi limitrofe, ruptura ficatului, urme de sânge în cavitatea abdominală, dehiscența simfizei pubiene, traumă a membrelor inferioare, fractura închisă cominutivă a femurului stâng, excoriații multiple pe membrul inferior drept, care prezintă pericol pentru viață și se califică în ansamblu ca vătămare corporală gravă, de la care ultimul a decedat pe loc.

Acțiunile acestuia de către organul de urmărire penală au fost încadrate în prevederile art. 269 Cod penal, încălcarea de către pasager, pieton sau alt participant la trafic a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Soltan Vasile, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Pletosenco Mihail să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal și aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Admiterea parțială a acțiunii succesorului părții vătămate, Anghelenici Alina, cu încasarea de la inculpat a prejudiciului moral, însă cuantumul sumei încasate acuzarea o lasă la discreția instanței, în ceea ce privește recuperarea prejudiciului material, acțiunea

succesorului părții vătămate, Anghelenici Alina, necesită să fie admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, invocând că:

- este eronată concluzia primei instanțe că ansamblul probelor, prezentate de procuror nu indică că inculpatul este vinovat de încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, soldată cu decesul a două persoane și cu cauzarea de vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată, în pofida faptului că inculpatul a fost învinuit doar de încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, soldată cu decesul a două persoane;

- prima instanța s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Pletosenco Mihail și a concubinei acestuia, Pînzari Raisa, depuse în cadrul ședinței de judecată, conform cărora accidentul rutier s-a întâmplat la 26 mai 2012, aproximativ la ora 09:30, (în pofida faptului că el a avut loc la ora 22:00) și în momentul accidentului căruța se afla pe acostament în partea dreaptă;

- în combaterea versiunii inculpatului, acuzarea a prezentat în ședință declarațiile martorului Donea Gheorghe, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de efectuare a experimentului la fața locului, raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1200 din 31 mai 2012 și raportul de expertiză auto-tehnică suplimentară nr. 1640 din 14 august 2012. Potrivit punctului 38 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească” partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să conțină analiza probelor, temeinicia concluziilor instanței despre faptul că învinuirea nu și-a găsit confirmare și motivarea de ce instanța respinge probele puse la baza învinuirii;

- sentința nu conține nici o analiză a probelor acuzării, menționate mai sus și nici o motivare de ce instanța de judecată respinge aceste probe și din ce cauză pune la baza sentinței de achitare probele prezentate de către apărare. Instanța de judecată s-a limitat doar la prezentarea unor argumente că aceste probe nu coroborează cu declarațiile inculpatului Pletosenco Mihail și ale martorului Pînzari Raisa, de aceea ele nu sunt pertinente, concludente și urmează să fie excluse ca probe;

- la aprecierea probelor prezentate de acuzare, instanța de judecată a încălcat prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată, deoarece a considerat că doar declarațiile inculpatului Pletosenco Mihail și ale martorului Pînzari Raisa sunt adevărate și toate probele, care combat versiunea inculpatului, urmează să fie respinse;

- instanța de judecată a considerat că declarațiile martorului Donea Gheorghe nu denotă adevărul și nu sunt consecvente, de aceea ea le apreciază critic. Mai mult decât atât, instanța de judecată a menționat că martorul Donea Gheorghe este o persoană interesată, însă nu a indicat în ce constă interesul acestui martor declarațiile căruia le respinge;

- instanța de judecată nu a pus la baza sentinței procesul-verbal de efectuare a experimentului din 08 august 2012 și l-a exclus ca probă, deoarece nu coroborează cu declarațiile inculpatului Pletosenco Mihail și ale concubinei sale Pînzari Raisa. Instanța de judecată nu a pus la baza sentinței nici raportul de expertiză auto-tehnică suplimentară nr. 1640 din 1 august 2012;

- motivul de respingere a acestei probe, invocat de instanța de judecată, constă în faptul că întrebările adresate expertului sunt nepărtinitoare și nu au avut menirea stabilirii circumstanțelor de fapt al producerii accidentului. Inculpatul Pletosenco Mihail nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul ședinței de judecată nu a invocat dezacordul cu rezultatele expertizei tehnice auto suplimentare nr.1640 din 14 august 2012 și nu a solicitat efectuarea unei expertize repetate, din care considerente alegațiile instanței de judecată pun la îndoială imparțialitatea ei la aprecierea acestei probe;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile inculpatului Pletosenco Mihail, însă și în acest caz a avut o atitudine selectivă față de aceste declarații, invocându-le doar pe acelea, care-l dezvinovățesc;

- acuzarea nu a putut prezenta martorul Condorachi Ilie, care s-a oprit și i-a făcut observație lui Pletosenco Mihail că s-a oprit cu căruța în mijlocul drumului, luând în considerare că el la momentul respectiv nu se afla la domiciliu, însă a solicitat amânarea examinării cauzei pentru prezentarea martorului respectiv, declarațiile căruia aveau o mare importanță la stabilirea adevărului pe cauză, în pofida solicitării de amânare a ședinței de judecată, pentru a fi prezentate și alte probe ale acuzării, instanța a decis de a termina cercetarea judecătorească fără audierea acestui martor important, încălcând principiul egalității armelor în proces;

- instanța de judecată a menționat că inculpatul a staționat cu căruța pe marginea carosabilului și a respectat prevederile pct. 109, subpunctul 1) al Regulamentului circulației rutiere, însă nu s-a expus asupra altor încălcări comise de inculpat - lipsa vestei de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă și lipsa catadioptrilor de culoare roșie în spatele căruței, care se află în legătură cauzală cu accidentul rutier dat;

- pe parcursul întregului proces penal inculpatul Pletosenco Mihail nu a negat faptul că a condus vehiculul cu tracțiune animală în stare de ebrietate și nimeni dintre participanți nu a contestat această circumstanță;

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 mai 2016, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Pletosenco Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe termen de ațiune de 2 (doi) ani.

A fost încasată de la Pletosenco Mihail în beneficul succesorului victimei Anghelenici Alina în contul reparării prejudiciului moral suma de 10 000 (zece mii) lei.

Acțiunea civilă intentată de Anghelenici Alina împotriva lui Pletosenco Mihail privind repararea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că de către organul de urmărire penală, acțiunile inculpatului Pletosenco Mihail au fost încadrate în baza art. 269 Cod penal.

Totodată, analizând probele cercetate de către instanța de fond și verificate de instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că vina inculpatului Pletosenco Mihail în săvârșirea faptei imputate este dovedită în întregime.

La fel, instanța de apel a indicat că deși, inculpatul Pletosenco Mihail nu recunoaște vina sa în comiterea acțiunilor prevăzute la art. 269 Cod penal, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauză, în ansamblul și înlănțuirea lor logică, rezultă că, inculpatul, care a adoptat poziția negării infracțiunii săvârșite, și-a dat perfect seama de faptele pe care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

Astfel, instanța de apel a notat că vinovăția inculpatului Pletosenco Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, este dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză, și anume prin:

- declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată a instanței de apel - Pînzari Raisa (f.d. 140, vol. II), Donea Gheorghe (f.d. 152-154, vol. II);

Instanța de apel a mai indicat că vinovăția inculpatului Pletosenco Mihail în comiterea faptei incriminate este dovedită și prin actele cauzei penale, și anume:

- raportul de autosesizare din 27.05.2012 (f.d.5, vol. I) potrivit art. 262 alin. (1) Cod de procedură penală a ofițerului de urmărire penală a SUP a CPR, Vascan Ion, potrivit cărui a parvenit înștiințare telefonică de la șeful de post CPR Cahul, precum ca pe traseul s. Taraclia de Salcie — s. Burlacu, r-l Cahul, s-a produs un accident rutier;

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 26.05.2012 (f.d.10-11 vol.I) pe traseul s. Taraclia de Salcie - s. Burlacu, unde s-a produs accidentul rutier;

- schema la procesul-verbal de examinare a locului accidentului rutier cu tabel fotografic din 26.05.2012 (f.d. 15 -25, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 396 din 30 mai 2012 (f.d.100 vol. I), conform căruia la Pînzari Raisa s-a constatat plagă contuză pe cap cu excoriații pe

periferie, care se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 127 din 15 iunie 2012, conform căruia moartea lui Anghelenici Ecaterina a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise cu amputarea traumatică a creierului, ce se confirmă prin examinarea medico-legală a cadavrului (f.d. 120-121 vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 128 din 15 iunie 2012, conform căruia moartea lui Blanaru Vasile a survenit în rezultatul șocului spinal, ca urmare a traumei vertebro-medulare închise, ce se confirmă prin examinarea medico-legală a cadavrului (f.d.131-132 vol.I);

- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1200 din 31 mai 2012 conform căruia în sistemul de ghidare, frânare și iluminare a automobilului de modelul „BMW 525,, număr de înmatriculare CA 9069 PT nu sunt defecte tehnice, care ar putea apărea înaintea accidentului rutier și ar duce la refuzul funcționării lor. Deformările stabilite ale sistemului de iluminare a automobilului de modelul „BMW 525” număr de înmatriculare CA 9069 PT, au caracter accidental și s-au produs în momentul tamponării cu vehiculul cu tracțiune animală (f.d. 160-162 vol.I);

- procesul-verbal de efectuare a experimentului la fața locului din 08 august 2012 și schema în rezultatul cărui s-a stabilit vizibilitatea de la locul tamponării automobilului BMW și vehiculul cu tracțiune animală fără semne luminescente și vestă reflectoare, și s-a fixat de 19,70 metri, iar cu fixarea pe căruță a semnelor luminescente și la căruțaș a vestei reflectoare, s-a fixat distanța de 60,5 metri de vizibilitate (f.d.204, 205, vol. I);

- raportul de expertiză auto-tehnică suplimentară nr. 1640 din 14 august 2012, conform căruia:

- 1) În momentul observării vehiculului cu tracțiune animală în lumina farurilor automobilului de modelul „BMW 525” (număr de înmatriculare CA 9069 PT) de către conducător la distanța de 19,70 m, conducătorul automobilului nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea vehiculului cu tracțiune animală prin frânare.

- 2) Dacă la căruță erau atașați catadioptrii, atunci conducătorul automobilului de model „BMW 525”, în momentul observării vehiculului cu tracțiune animală în lumina farurilor automobilului la distanța de 60,5 metri, ar fi dispus de posibilitatea tehnică să evite tamponarea căruței prin frânare.

- 3) În cazul dat, din punct de vedere tehnic, conducătorul automobilului de modelul „BMW 525” număr de înmatriculare CA 9069 PT, trebuia să acționeze în conformitate cu pct. 45.(2) din RCR. Conform căruia în cazul în care în raza vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Însă, reieșind din investigațiile asupra primei întrebări, conducătorul automobilului model „BMW” nu a avut posibilitatea tehnică să evite tamponarea cu vehiculul cu tracțiune animală prin efectuarea acțiunilor indicate la RCR.

Reieșind din cerințele pct. 110 (1) RCR, pentru admiterea la trafic vehiculul cu tracțiune animală trebuia să fie marcat cu un triunghi de catadioptri: de culoare albă în față, de culoare portocalie - din părți și de culoare roșie - la spate.

4) Din punct de vedere tehnic, lipsa catadiotrilor de culoare roșie în spatele vehiculului cu tracțiune animală se află în legătură cauzală cu accidentul rutier dat (f.d. 213- 217, vol. I).

În continuare, instanța de apel a indicat că analizând ansamblul de probe enunțate mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblul - din punct de vedere al coroborării lor, indicând că acțiunile inculpatului Pletosenco Mihail urmează a fi încadrate în baza art. 269 Cod Penal, încălcarea de către pasager, pieton sau alt participant la trafic a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 Cod penal.

La fel, instanța de apel a atestat că din materialele supuse examinării și anume declarațiile martorului Pînzari Raisa, rezultă că Pletosenco Mihail, a consumat băuturi alcoolice. Starea de ebrietate nu constituie, conform art. 97 Cod de procedură penală, o circumstanță, ce se constată prin anumite mijloace de probă ce poate fi dovedită prin orice mijloc de probă, prevăzute de art. 93 alin.(2) Cod de procedură penală. Deși Pletosenco Mihail a refuzat a face declarații în cadrul ședinței de apel, pe parcursul urmăririi penale și în prima instanță, Pletosenco Mihail nu a negat faptul că a condus vehiculul cu tracțiune animală în stare de ebrietate.

Instanța de apel a mai menționat că în ședința de apel s-a stabilit că, Pletosenco Mihail a staționat pe mijlocul carosabilului, dar nu în afara carosabilului, fiind dovedită prin declarațiile atât a martorului Pînzari Raisa care a comunicat că au staționat pe marginea drumului, măgarul a rupt o sârmă la căruță și-i lega hloaba căruței, iar potrivit declarațiilor martorului Donea Gheorghe căruța era aproape de mijlocul drumului. Mai mult decât atât Condurache Ilie, pînă la producerea accidentului i-a făcut observație lui Pletosenco Mihail că staționează în mijlocul drumului, însă ultimul nu a reacționat și nu a îndepărtat trăsura de pe carosabil.

Totodată, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată s-a stabilit că Pletosenco Mihail nu a fost îmbrăcat în vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă și vehiculul cu tracțiune animală nu era înzestrat să poarte numărul de înregistrare, să fie semnalizat în față cu catadioptri de culoare albă, pe lateral - de culoare portocalie, în spate - de culoare roșie, de formă triunghiulară, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului și atât prin răspunsul oferit de către

Pletosenco Mihail în cadrul ședinței de apel, prin declarațiile martorului Pînzari Raisa și Donea Gheorghe.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a notat că dacă vehiculul cu tracțiune animală era semnalizat cu catadioptri, atunci conducătorul automobilului de model „BMW 525”, în momentul observării acestuia în lumina farurilor automobilului la distanța de 60,5 metri, ar fi dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea vehiculului cu tracțiune animală prin frânare. Din punct de vedere tehnic, conducătorul automobilului de modelul „BMW 525” număr de înmatriculare CA 9069 PT, trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească, însă nu a avut posibilitate tehnică să evite tamponarea cu vehiculul cu tracțiune animală prin efectuarea acestor acțiuni. Pentru admiterea la trafic, vehiculul cu tracțiune animală trebuia să fie marcat cu un triunghi de catadioptri de culoare albă în față, de culoare portocalie - din părți și de culoare roșie - la spate. Din punct de vedere tehnic, lipsa catadioptrilor de culoare roșie în spatele vehiculului cu tracțiune animală se află în legătură cauzală cu accidentul rutier dat. Faptul dat este demonstrat și prin procesul-verbal de efectuare a experimentului la fața locului din 08 august 2012, în urma petrecerii experimentului numărul 2, unde vehiculul cu tracțiune animală a fost înzestrat cu catadioptri și conducătorul acestuia cu vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, vizibilitatea dintre mijlocul de transport BMW și mijlocul cu tracțiune animală constituie 60,50 metri.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că există legătura cauzală dintre fapta (conducerea vehiculului cu tracțiune animală fără semnalizări - catadioptrii și vestă de protecție reflectorizantă) inculpatului Pletosenco Mihail cu urmările indicate în actul de învinuire prevăzute de art. 264 Cod penal, privind cauzarea decesului a două persoane.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a concluzionat că în acțiunile lui Pletosenco Mihail lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, fiind constatat raportul de cauzalitate cu încălcările regulilor privind menținerea ordinii și securității circulației mijloacelor de transport și urmările survenite.

Instanța de apel a relevat că latura obiectivă se reflectă în acțiunile lui Pletosenco Mihail, în structură - fapta prejudiciabilă care constă (prin acțiunile sau inacțiunile, a regulilor privind menținerea ordinii și securității circulației) în încălcarea prin staționarea trăsurii în apropierea carosabilului nu și în afara acestuia, urmările prejudiciabile – decesul lui Blanaru Vasile și Anghelenici Ecaterina, precum și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, ce se reflectă în faptul lipsei vestei de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, vehiculul cu tracțiune animală nu era înzestrat, cu semne în față cu catadioptri de culoare albă, pe lateral - de culoare portocalie, în spate - de culoare roșie, de formă triunghiulară.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a respins argumentele procurorului Calendari Dumitru expuse în cadrul ședinței de apel precum că, încălcările care au fost comise de Donea Gheorghe fiind orbit de conducătorul mijlocului de transport Condurache Ilie, ce nu a deconectat luminile, nu deținea permis de conducere la momentul comiterii accidentului rutier, sunt în legătură cauzală cu accidentul rutier și consecințele care au survenit în urma acestui accident rutier, deoarece potrivit raportului de expertiza auto-tehnică suplimentară nr. 1640 din 14 august 2012 (f.d.213- 217 vol. I), dacă vehiculul cu tracțiune animală era dotat cu semne luminescente și șoferul cu vestă reflectoare Donea Gheorghe putea evita tamponarea, chiar dacă se presupune că ar fi fost orbit de lumina altui automobil. Pletosenco Mihail nu a apreciat corect situația reală pe drum, nu s-a asigurat cu faptul că acțiunile sale pot crea impedimente terțelor persoane.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a menționat că ține cont de gravitatea infracțiunii comise și personalitatea inculpatului, anume că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență de categoria mai puțin gravă, anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, soldate cu urmări grave, și din aceste motive a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Pletosenco Mihail este posibilă fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea în privința acestuia a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu art. 90 Cod penal, stabilind un termen de probațiune de 2 ani.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a invocat că în motivarea acțiunii civile privind repararea prejudiciului material în mărime de 88 876 lei, reclamantul a indicat că în urma decesului mamei Popov-Anghelenici Ecaterina, ea a suportat cheltuieli pentru înmormântarea și efectuarea obiceiurilor de pomenire. Însuși, reclamanta, în afară de lista cheltuielilor nu a prezentat probe-înscrisuri în confirmarea cheltuielilor. Astfel, acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu de instanța de apel, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Cît privește prejudiciul moral, instanța de apel luând în considerare suferințele psihice provocate de decesul rudei apropiate, a constatat că e necesară admiterea acțiunii civile intentată de Anghelenici Alina, și să fie încasată de la Pletosenco Mihail, în repararea prejudiciului moral suma în mărime de 10 000 lei, quantum care va fi echitabil și corespunzător în circumstanțele cauzei, ținând cont și de starea materială a inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procurorul Calendari Dumitru, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pletosenco Mihail să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii

prevăzute de art. 269 Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. Pletosenco Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 245 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, în temeiul art. 30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, și să se dispună asupra corpurilor delictu automobile de model „BMW 525”, cu n/1 „CA 9069 RT” ce aparține lui Donea Gheorghe și a vehiculului cu tracțiune animală ce aparține lui Pletosenco Mihail, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- analizând ansamblul de probe enunțate mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblul - din punct de vedere al coroborării lor, acțiunile inculpatului Pletosenco Mihail urmează a fi încadrate în baza art. 245 alin. (1) Cod contravențional, iar învinuirea pe art. 269 Cod penal este neîntemeiată, Pletosenco Mihail nu a comis infracțiunea incriminată lui, fapta în cazul dat trebuie să fie calificată potrivit art. 264 alin. (5) Cod penal și de comiterea acestei fapte este vinovat Donea Gheorghe;

- deplasându-se pe drumul public spre sat. Burlacu, r-l Cahul, Pletosenco Mihail conducând un vehicul cu tracțiune animală, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, confirmată prin declarațiile lui Pînzari Raisa, Pletosenco Mihail, vehiculul cu tracțiunea animală, nefiind înregistrat în modul stabilit, fără placă cu numărul de înregistrare, fără să fie echipat cu semnalizatoare, pentru reflectarea luminii, catadioptri de culoare albă în față, pe lateral - de culoare portocalie, și în spate - de culoare roșie de formă triunghiulară, precum și Pletosenco Mihail nu a avut îmbrăcată o vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, fapte confirmate prin rezultatele cercetării la fața locului, prin concluziile expertizei autotehnice, prin declarațiile martorilor și a inculpatului. Astfel, Pletosenco Mihail a încălcat prevederile art. 109 p. 1), art. 110 p. 1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin HG a RM nr. 357 din 13.05.2009, a admis încălcări cu un vehicul cu tracțiune animală pe drum public, fapt pentru care trebuie să poarte răspundere;

- concluzia la care au ajuns procurorul, expertul și instanța de apel, precum că reieșind din punct de vedere tehnic lipsa catadioptrilor în spate la vehiculul cu tracțiune animală condus de către Pletosenco Mihail, fiind încălcate prevederile art. 110 p. 1) RCR, se află în legătură cauzală cu accidentul rutier, - nu poate fi pusă în baza unei învinuiri legale, și nu poate fi pusă în baza unei sentințe de condamnare a

lui Pletosenco Mihail, deoarece este necesar de a stabili din punct de vedere juridic legătură cauzală între încălcările regulilor de circulație rutieră și urmările prejudiciabile, consecințele accidentului rutier care au avut loc, adică decesul a două persoane;

- la soluționarea, în contextul calificării faptei a problemei privind posibilitatea tehnică de evitare a accidentului rutier, trebuie de reieșit din aceea că, în fiecare caz concret, momentul de apariție a pericolului pentru siguranța traficului se stabilește cu luarea în considerare a situației rutiere care a precedat accidentul rutier. Doar din momentul în care apare posibilitatea obiectivă ca conducătorul mijlocului de transport să descopere pericolul se poate atesta apariția pericolului pentru siguranța traficului;

- încălcările prevederilor regulilor de circulație rutieră care sunt în legătură cauzală cu urmările prejudiciabile, sunt comise de către Donea Gheorghe, și nicidecum nu de către Pletosenco Mihail. Înainte de a fi produs accidentul rutier, Pletosenco Mihail a oprit vehiculul cu tranșiunea animală, el staționa, alături de acesta pe banda de sens opus s-a oprit automobilul condus de către Condorachi Ilie, care nu a deconectat luminile, și cum a declarat Donea Gheorghe, acesta nu a observat că există un obstacol pe drum, adică s-au oprit mijloace de transport, și fără a micșora viteză aleasă de către Donea Gheorghe, care a fost exagerată. Din diferite declarații a lui Donea Gheorghe, rezultă că acesta se deplasa cu o viteză ori de 60 - 70 km/h sau de 80-90 km/h, dar reieșind din condițiile rutiere respective, viteza de deplasare nu a fost aleasă corect, pe timp de noapte, cu vizibilitate redusă, fiind orbit de mijlocul de transport din banda de sens opus și nu a văzut drumul în fața sa;

- conform concluziilor expertizei autotehnice nr. 1640 din 14.08.2012, (f.d.217, vol. I) în cazul dat, din punct de vedere tehnic, conducătorul automobilului „BMW 525”, cu n/î CA9069RT, trebuia să acționeze în conformitate cu art. 45 p. 2) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Anume aceste încălcări ale regulilor de circulație rutieră comise de către Donea Gheorghe, care nu dispunea de permis de conducere, conform informației de la SEET Cahul, (f.d. 185, vol. I), sunt în legătură cauzală cu consecințele accidentului rutier, decesul două persoane Anghelenici Ecaterina Și Blanaru Vasile;

- poziția procurorului la urmărire penală și în prima instanță era una greșită;

- sunt multe exemple din practica judiciară pe cazuri asemănătoare, din care rezultă că trebuie să fie respectate regulile de circulație rutieră de către conducătorii mijloacelor de transport care vin din spatele altor, cărora sunt create obstacole în deplasare, ex.: Ceronică R. pe art.264 al.(5) CP - decizia CACahul din 11.07.2013, decizia CSJ din 29.01.2014; Vasilachi A. pe art.264 al.(3) lit.a) CP - decizia CACahul din 23.09.2015, decizia CSJ din 06.04.2016;

- reieșind din circumstanțele de fapt și de drept stabilite, actele procesule emise, și anume, ordonanța din 26.08.2012 de scoatere a lui Donea Gheorghe de sub urmărire penală pe art. 264 alin. (5) Cod penal și încheierea din 22.01.2013 a Judecătorei Cahul, privind menținerea în vigoare a ordonanței din 26.08.2012, sunt neîntemeiate și contrare probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată;

- Pletosenco Mihail este vinovat de faptul că dînsul a admis încălcări a regulilor de circulație rutieră, nu a echipat vehiculul cu tracțiune animală cu elementele fluorescent-reflectorizante, nu s-a asigurat cu vesta respectivă, și pentru aceste încălcări să fie recunoscut vinovat pentru comiterea în cazul dat a unei contravenții prevăzute la art. 245 alin. (1) Cod contravențional;

- soluția adoptată de către prima instanță privind achitarea lui Pletosenco Mihail este corectă, însă motivul achitării este greșit;

- prima instanță a comis o eroare de drept, în dispozitivul sentinței nu s-a expus asupra corpurilor delict recunoscute în cadrul urmăririi penale automobilului de model „BMW- 525”, n/î CA9069PT și vehiculului cu tracțiunea animală;

- soluția adoptată de prima instanță duce la imposibilitatea reluării urmăririi penale, efectuării unor acțiuni de urmărire penală, în scopul stabilirii adevărului, și tragerii la răspundere penală a persoanei vinovate de producerea accidentului rutier soldat cu decesul lui Blanaru Vasile și Anghelinici Ecaterina;

6.2. Avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului Pletosenco Mihail, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;
- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 24 alin. (2), art. 26 alin. (3), 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a ținut cont de jurisprudența CtEDO, care în cauza Capeau c. Belgiei din ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 §2 și e obligatoriu „inter alia”, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării;

- în ședința de judecată a instanței de apel, procurorul a considerat că poziția procurorului la urmărirea penală și în prima instanță era una greșită, solicitând totodată ca Pletosenco Mihail să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, practic acesta în ședința instanței de apel a renunțat la învinuire.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, să caseze total hotărârile judecătorești și să dispună achitarea persoanei.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că procurorul drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 12) Cod de procedură penală și anume cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului Pletosenco Mihaila deși indică doar temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, în textul recursului declarat mai invocă temeiurile pentru recurs, ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurenți și-au găsit confirmarea parțială în cauza dată, incident fiind doar temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, iar celelalte temeiuri de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma verificării materialelor cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit indică că în corespundere cu art. 53 alin. (1) pct. 1) și 8) Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării, își expune părerea în debaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Conform art. 320 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală, reprezentând învinuirea de stat, procurorul se călăuzește de dispozițiile legii și de propria sa convingere bazată pe probele cercetate în ședința de judecată. Dacă, în procesul judecării cauzei, ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, procurorul este obligat să renunțe parțial sau integral

la învinuire. Renunțarea procurorului la învinuire se face prin ordonanță motivată și atrage adoptarea de către instanța de judecată a unei sentințe de achitare sau de încetare a procesului penal.

În acest context, după cum invocă și recurenții în recursurile declarate, se stabilește că în cadrul judecării cauzei penale în ordine de apel, în urma dezbaterilor judiciare (f.d. 178-179, vol. II), procurorul participant în ședința de judecată a instanței de apel a declarat că poziția procurorului la urmărirea penală și în prima instanță prin care s-a pledat în sensul susținerii învinuirii înaintate lui Pletosensco Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, a fost una greșită, invocând argumentat în discursul său că învinuirea adusă lui Pletosensco Mihail nu a fost confirmată prin probele cercetate în ședințele de judecată, însă instanța de apel a respins această constatare a procurorului participant la judecarea apelului, fără a ține cont de faptul că prin discursul său procurorul prezent în ședința instanței de apel a renunțat la învinuire, solicitând achitarea inculpatului, caz în care instanța de apel, în temeiul art. 320 alin. (5) Cod de procedură penală, din moment ce învinuirea nu a mai fost susținută de procuror, urma să adopte o sentință de achitare a lui Pletosensco Mihail.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține că procurorul și-a menținut poziția din ședința instanței de apel și în recursul ordinar declarat, solicitând achitarea lui Pletosensco Mihail, de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fapt ce denotă că din moment ce procurorul care în temeiul art. 53 alin. (1) Cod de procedură penală, reprezintă învinuirea în numele statului, renunță la învinuirea formulată, chiar și în lipsa unei ordonanțe motivate, această renunțare va produce efecte juridice, iar instanța de judecată va fi obligată să pronunțe o sentință de achitare sau de încetare a procesului penal, or, potrivit art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit invocă că potrivit prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Alin. (2) al aceluiași articol, stipulează că, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Procesul penal, potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală,

are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alin. (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Reieșind din aceste prevederi legale, care sunt principii unanim recunoscute, inclusiv de tratatele internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține și prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, care stabilesc că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Verificând argumentele invocate în recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel examinând cauza, la pronunțarea deciziei de condamnare a lui Pletosenco Mihail în baza art. 269 Cod penal, nu a ținut cont pe deplin de prevederile legale sus menționate, fapt care, cu certitudine determină necesitatea casării totale a deciziei instanței de apel, care nici fapta constatată nu a indicat-o în decizia de condamnare după sentința de achitare, or, motivele invocate de recurenți la pct. 6.1, 6.2 al prezentei decizii, sunt întemeiate, fiind total ignorate de instanța de apel.

Astfel, se mai relevă că conform art. 385 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat.

În acest context, se indică că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării

apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Instanța de apel, examinând apelul declarat de procuror, a conchis că probele prezentate de acuzare demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, în rezultat a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare.

Totodată, Colegiul penal menționează că prima instanță, în sentința sa, apreciind probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, veridicității și utilității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct punct de vedere al coroborării lor, din lipsa de probe care confirmă vinovăția inculpatului a constatat că Pletosenco Mihail urmează a fi achitat de sub învinuirea imputată, însă a indicat greșit temeiul achitării inculpatului, stipulat în art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, pe când temeiul corect de achitare din aceste motive este cel prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, - fapta nu a fost săvârșită de inculpat, motiv din care nici sentința primei instanțe nu poate fi menținută de instanța de recurs ordinar.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că, prin probele anexate la materialele cauzei, organul de urmărire penală a incriminat lui Pletosenco Mihail săvârșirea faptei prejudiciabile, prevăzută de art. 269 Cod penal și anume „*încălcarea de către pasager, pieton sau alt participant la trafic a regulilor de menținere a ordinii și securitatea circulației, dacă această a provocat urmărire indicate la art. 264* ”, poziția acuzării fiind aceeași atât la urmărirea penală, cât și în cadrul judecării cauzei în prima instanță, și în cererea de apel, însă în cadrul dezbaterilor judiciare din ședința instanței de apel, procurorul participant în ședința de judecată a instanței de apel, prin discursul său a renunțat la învinuirea înaintată, solicitând achitarea lui Pletosenco Mihail, din motiv că probele prezentate anterior nu dovedesc că anume acesta a săvârșit fapta prejudiciabilă, poziție ce a fost menținută inclusiv în recursul ordinar declarat de procuror.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit cu referire la recursul procurorului, în partea în care această solicită recunoașterea vinovăției lui Pletosenco Mihail în comiterea

contravenției prevăzute de art. 245 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, menționează că solicitarea respectivă nu poate fi acceptată, din moment ce procurorul în ședința instanței de apel și în recursul declarat a solicitat achitarea lui Pletosenco Mihail de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, renunțând astfel la învinuirea înaintată, care în esență constă din aceleași circumstanțe și fapte, în privința cărora acesta solicită recunoașterea vinovăției lui Pletosenco Mihail în săvârșirea contravenției din art. 245 alin. (1) Cod contravențional, ce nu poate fi acceptat de către instanța de recurs ordinar, căci altfel procurorul urma să solicite recalificarea acțiunilor și nu achitarea.

În acest context, Colegiul penal lărgit notifică că persoana care în cadrul unui proces penal a fost achitată de sub învinuirea înaintată, nu mai poate fi atrasă la răspundere fie și contravențională, pentru aceeași faptă or, în rezultat s-ar încălca principiul non bis in idem, garantat în § 1 art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, ce stipulează că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceleiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit indică că în jurisprudența CtEDO, cauza Serghei Zolotuhin vs Rusia din 10 februarie 2009 (cererea nr 14939/03), Curtea echivalează judecarea, urmărirea și supunerea la răspundere administrativă (contravențională) cu judecarea, urmărirea și supunerea la răspunderea penală, dacă aceasta este bazată pe aceleași fapte.

Totodată, Colegiul penal lărgit din analiza deciziei instanței de apel (f.d. 186-200, vol. II), conchide că instanța de apel contrar prevederilor art. 417, 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deși adoptă soluția de condamnare a lui Pletosenco Mihail, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind constatată.

În baza celor expuse supra, Colegiul penal lărgit conchide că s-a confirmat temeinicia cazului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, motiv din care recursurile ordinare declarate de către procurorul Calendari Dumitru și de către avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului Pletosenco Mihail, urmează a fi admise, cu casarea totală a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală, cu dispunerea achitării inculpatului Pletosenco Mihail de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Ce ține la acțiunea civilă intentată de succesorul victimei, Anghelinici Alina, Colegiul penal lărgit, ținând cont de prevederile art. 387 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că urmează a fi respinsă.

La fel, Colegiul penal lărgit indică că conform art. 162 Cod de procedură penală, corpurile delictelor: automobilul „BMW 525”, număr de înmatriculare CA 9069 PT (f.d. 163, 225, vol. I) și vehiculul de tracțiune animală (f.d. 13, vol. I), urmează de restituit proprietarilor.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului Pletosenco Mihail, casează total sentința Judecătoriei Cahul din 05 august 2015 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Pletosenco Mihail Xxxx**, cu dispunerea achitării lui de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 269 Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunea civilă intentată de succesorul victimei, Anghelinici Alina, se respinge.

Corpurile delictelor: automobilul „BMW 525”, număr de înmatriculare CA 9069 PT și vehiculul de tracțiune animală de restituit proprietarilor.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie